

Our responsibility is to love God and to love our neighbour which is what Jesus taught and it's also what Judaism taught - and that would make sense because Jesus was Jewish.

— Amy-Jill Levine —

AZ QUOTES

"I knew that, although the New Testament could be read as being anti-Jewish, it did not have to be read that way."

"A Southern Jewish scholar offers great, even humorous, insight into Jewish-Christian relations by seeking to understand and affirm Jesus's Jewishness. This one is a keeper."—Kansas City Star

THE MISUNDERSTOOD

THE CHURCH AND THE SCANDAL OF THE JEWISH JESUS

Amy-Jill Levine

Our Jewish Roots: Biblical Insights from the Rabbis Part 2

- I. Introduction: Course Purpose
- II. Review of Major Themes
 - A. The Rabbis
 - B. Torah: Radical Responsibility
 - 1. A Revolutionary Story
 - 2. God's Faith in Us
 - 3. Doing Something for God
- III. Rabbi Heschel, Rev. King, and the God Who Suffers
- IV. A Closer Look (cont.)
 - M. Shabbat Shalom
 - N. Keeping Kosher and Creation Care
 - O. Arguments for the Sake of Heaven
 - P. The Fear of the Lord
- V. Conclusions: Life Before Death

"My heritage as a Jew and my occupation as a judge fit together symmetrically. The demand for justice runs through the entirety of Jewish history and Jewish tradition. I take pride in and draw strength from my heritage, as signs in my chambers attest: a large silver mezuzah on my door post, [and] on three walls, in artists' renditions of Hebrew letters, the command from Deuteronomy: 'Zedek, zedek, tirdof' — 'Justice, justice shall you pursue.' Those words are everpresent reminders of what judges must do that they 'may thrive.'"

Appoint for yourselves judges and officials throughout your tribes, and they shall judge the people with righteous justice. Justice, justice shall you pursue, in order that you may live and take possession of the land that the Lord your God is giving you. (Deut. 16:18, 20)

"Any judge who issues a true judgment, it is as if he [or she!] became a partner to the Holy One in the creation." (Shabbat 10a)

DAYS OF AWE

TASHLIKH

"Who is a God like you, who pardons sin and forgives the transgression of the remnant of his inheritance? You do not stay angry forever but delight to show mercy. You will again have compassion on us; you will tread our sins underfoot and hurl all our iniquities into the depths of the sea."

True Fasting

"Day after day they seek me out; they seem eager to know my ways, as if they were a nation that practices righteousness and has not forsaken God's justice. Such fasting as you do today will not make your voice heard on high." (Isaiah 58:2, 4)

This, rather, is the fasting that I wish: releasing those bound unjustly, untying the thongs of the yoke; Setting free the oppressed, breaking every yoke; Sharing your bread with the hungry, sheltering the oppressed and the homeless; Clothing the naked when you see them, and not turning your back on your own.

Isaiah 58:6-7

(Micah 7:18-19)

TALMUD =

Mishnah (1st-2nd cent. rabbinic discussions)

Gemara (commentary on the mishnah)

JERUSALEM TALMUD	BABYLONIAN TALMUD
Compiled earlier (circa fourth-fifth century CE)	Compiled later (circa fifth- sixth century CE)
Compiled in northern Israel ("Jerusalem" Talmud a misnomer)	Compiled in southeastern Iraq, in cities between the Tigris and Euphrates rivers
Shorter	Longer
More material on	More material on civil and
agricultural law	criminal law

מאימתי פרק ראשון ברכות מר מצווה

מאימתי קורון אם שמע נפרנין. משפה שהכהנים נכנסים מאימתי קודין ובר. כדי רש"י ואנן היה קרון מבעוד יום א א היי דיו ביא המאה ביש ואין אנו מממינין לנאת הסוכנים מדמפרם כנמ' על פר מים אים שיו ואים

שחרים וכין ק"ש של ערכים. וחנן

גחילה של ערכים לתפלה. לכן סרי

רית דחדרכה קריחת שמע של כית

סכנסת שיקר. ואם חלמר סיאך אני

דקיימה לן כרכי יהודה דחתר בסרק

זמן המנחה מתחיל זמן ערכית. ואם

מחמר כיחד חני מתפוליו תפום מנחה

על כן אימר ריי דודאי קריאת שמע

מפלה, מם ראיה ולחון סו דרב

הכנפת כדי לפתוד כחפלה מתוך דכרי תורה. מימה לפירובו והלה חין ד ה בי כי מס מונה ב

העולם רגילין לקרום פחוך לשכיכה הו מי פים מסל קים מנה אלא פרשה ראשונה (נותמן דף ב:) ואם כן שלם פרשיות היה לו לקרות. ועוד היה כי נים היפינ כי וליו קשה דנריך לכרך נקריחת שמע וו פר פין מפל מיומים שתים לפנים ושתים לחתרים בערכית. ועוד דמומה קרימת שמע קתוך

לחטים שינה אלא בשביל החזיקין כדחתר בפתוך ודף כן יחם חלתיד חכם הוא אינו לריך. ועוד תשה דא"כ ספקינן כרבי יהישע כן לדי דאתר בורון יפשבני וביוטוי מפלות כלתוע תקנים פרי כלתוע כין נ. מקרא אחדים כארי

שני קריפת שתע בין קריפת שתע של החשי שיא היה היו שיב קרייל כדי יומע דלמד לקמן (דף ד:) ו. וכא השטש ונודר קחסו כן הכולם הכם זם הסומך מה מצישה ה ל

קורין כל כך מכעוד יום. רש לומר פתר. פינוש נויין או שפו שיים לאמר בייתים לאמר בייתים לאמר בייתים לאמר בייתים לא מייתים לא מייתים לא מייתים לא מייתים לאמר בייתים לאמר המייתים לא המצבים. סמוך לחשכה ואסילו לחחר שלנ מיים אלא פיי לפסיד מיוח. המנחה. יש לימר דקיימה לן כרכנן יושלפי מציון ונוכי דאחרי זתן חפלה התנחה עד הערג נקראה שהנ שפל פסיר ואתריען לקתן (דף מג השמא דלא ושרא צל משי פישה שפב דשכד כתר שכד ודשכד כתו כתר. מידי אם שוני השפט וחליף
דמכד כתר שכד ודעכד כתר שכד. בידים שיון שם ציינו
מכל תקום קשול דכור כתר קולי ואוי שים נאם בשיו בשין הדי בתר קולי ואוי שים נאם בשיו בשין דמרן להידו שכרי תוחים שים מכן או או או בשים לען תתהלופי בידי היינו אחתר הלכתה לה כתר ולה כתר וחיי אם שמינ חשופי חי אנו מתפלוין ערכית מיד לחחר פלג בימנו. ומבי הוכי יציאי המנחה חשום דקיימה לן דשמת השיפוציין פינות של קיי המנחה כלה כדברי רבי יהודה ותיד מודי מכניד יום נכי שוחבם הרי זמן ערכית וכומן המפלה עלמה בפין הפלין הפורן גם". מצ לא קרימא לן כרכי יהודה אלא כרכון. מנג חכא שר דקוני סיבי בל כית הכנסת שיקר ולנו שתחפללין ביתי אד סינ. וחוד כציא ערכת הכנסת שיקר ולנו שתחפללין ביתי הפי של שיבה להיד ערכת מכעוד יום סבירת לן כהני של שירה בייש והשינה תולד דנתה לאחרי תשפט שקדש להידור בית ברוכד ערכו סיום וגם משפה שכני לדם נכנפים אים לקיא קייו כפנ חשים להסב דהיינו סעודת ע"ם והיה הימה בדא קיא בשכבן צקופן. כ מבעוד יום ומלותה שעה הוי זמן כך של שארת וניווא הי תולי של שכת כפכר שבת ומשתחת גם היה קורת קריתת שמע. תכל איתן הראיית משתע דקריתת שמע של כית הכנסת היא עיקר, "ייונייון אי היי והם דקאתר נירושלתי לתה היו קורין בכהכרינ ובר איתר רית שהיו דעילין לקרות קיש קודם תפלחם כתו שאנו רגילין לותר אשרי תחלה בייירית נייני

פרפה הלפונה: ליתני רשחרית ברישא כהלפכון הממיד דכוני של הקר מחלה: אי הכי סיפא הקתני שחרית ברישא. לו לחדת

כפלמא דסמיך אקרא דכשכבך אייכ אינו מקפיד קרא אלא אקיש. אלא אייל דסמיך אקרא דכרייםו של שלם אייכ קפיד אכל מילי אייכ סיפא רב ניסיש נאון וישאי דקתני וכר: מברך שתים לפניה ובר, ניחסובין ושבע ברכום הדי כנגד שבע כיום הלומין וחסלים קיםן ולם קח חשיב ירתו עינינו ואכל כפנו יוש בפני רססים כרכה תקני רכט * כדי להמתין לחבריהם כבית הכנסת. ודוקה ככית הכנסת שלהם שהיו שומדים כשרה והם משוכנים מן המויקים אכל כנסי כנסיות שלני אין לריכין להתחין לחבריהם אלא כלילה: ודוא קש"ל רבשיה לא שעבבא. וא"ח הל הנינא חדא ויחול כמס" נגעים בי ויחיד שה א נייחי

לה לפוני שני שמטירות ופיל פונכשת אונר וכינו לדע וער פפור ולה פיסקל עדו לפי תוובי מיסות רעיל בערוסה מי

לאכול בתרותתן. כהמים שנטמאו ועבלו והעריב

4000000000000

קורין את שמע בערבין. ימשעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי ר' אליעור. וחכמים אומרים יעד חצות. רבן גמליאל אומר יעד שיעלה עמוד השחר. מעשה וכאו כניו מבית המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם לא עלה עמוד השחר חייכין אתם לפרות ולא זו בלבד אמרו אלא יכל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד שיעלה עמוד השחר סיהקטר חלכים ואברים מצותן עד שיעלה עמוד השחר שיוכל הנאכלים ליום אחר מצותן עד שיעלה עמוד השחר א"כ למה אמרו חכמים עד חצות יכדי להרחיק אדם מן העבירה: גמ' ייתנא היכא קאי דקתני מאימתי ותו מאי שנא ולו דתני בערבית ברישא לתני דשחרית ברישא תנא אקרא קאי ירכתיב יבשכבך ובקומך והכי קתני זמן קריאת שמע דשכיבה אימת משעה שהכתנים נכנסין לאכול בתרומתן ואי בעית אימא יליף מברייתו של עולם דכתיב יויהי ערב ויהי בקר יום אחר אי הכי סיפא דקתני ייבשחר מברך שתים לפניה ואחת לאחריה ובערב מברך שתים לפניה ושתים לאחריה לתני דערכית כרישא. תנא פתה בערכית והדר תני בשחרית עד דקאי בשחרית פריש מילי דשחרית והדר פריש מילי דערכית: אמר מר משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן. מכרי כהנים אימה קא אכלי תרומה משעת צאת הכוכבים לחני משעת צאת הכוכבים. מלתא אגב אורחיה קמשמע לן כהנים אימת קא אכלי בתרומה משעת צאת הכוכבים והא קמשמע לן ירכפרה לא מעכבא כרתניא יובא השמש ומהר יביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומה ואין כפרתו מעכבתו

ואושה ק"ש אינה אלא לעמוד במפלה מחוך דברי חורה. ומכאן נראה מי שקורא ק"ש על מעמו שאין לברך וגם אינו לריך לקרות אלא

to north c. c) north orre שתשן וסגיע עתם לחמול כתרותה: עד פוף החשמורה הרחשונה. כן פירש רש"י שקריחת שתע שעל התעוה עיקר והוח לחתר לחת שלים הלילה כדתמרם בנתי ודף בו. יחשם ואילך עבר זתן דלא מקרי הסיכנים. והכי אימא פירושלתי אם קרא קידם לכן לא יצא ואם כן בבג שי

תו זמן שפיכה ולה קרינן כיה בשכבך ומקמי הכי נמי לחי זמן שכינה לפיכך סקירה קודם לכן לה יצה ידי חוכתו. אם כן למה קורין אותה בכית הכנסת כדי לעמוד נתפלה מתוך דכרי תורה שמיים לב, ד"ק פול"ב ולפיכך חוכה עלינו לקרומה משמחשך. הנהות הכ"ח בסריאת פרשה ראשינה שאדם הורא מו ותר דערפרי מרפה: על מטמו יכה: עד שישלם שמוד סקשר חלכים ופכרים. של קרכנות שטרק דמן כיום: פנופן, להפלות כל הלילה ואינן נחסלים בלינה עד

מעשת ושבם וכנבי כלרת ותנחות

יתודה: ספותן. זמן הכילתן: עד

שיעלה שמוד הפחר. והוא מכיאן

לסיות טתר דכתיב בתודה לה ינית

ממני עד כקר (דקרה ו) וכלם מתודה

חלות. בקריחת שמע ובחכילת קדשים:

כדי להרחיק חדם מן העכירה.

ואפרום כאכינה קודם ומנן כדי שלא

יכא לאכלן לאחר שמוד השחר ויחחייב

כרת וכן בקריחת שמע לורו חת החדם

שלח יחמר יש לי כוד שהים וכחוך כך

ישלה שתיד השחר ושבר לי הזתן.

וסקער חלפים דקתני הכא לא אתרו

קח שליק דתנה כיה חיכת קריחת שתע

שהמחיל לשחיל כחן זמן הקריחה:

כיאת השמש כדיליף לקמן ופחיד כו:

מלאכול בתרומה. סוממאי דתאי וכא השמש ביאת השמש והאי וטהר מהר יומא

בפרצר כדי לחודוק פי מים: ספרט קיב פיב דים למני סמוכח דכתיב לה ילין לכקר (שחית לר): חלכים. של כל קרנטת: אכרים. של

ממורת הש"מ

מוסף רש"י

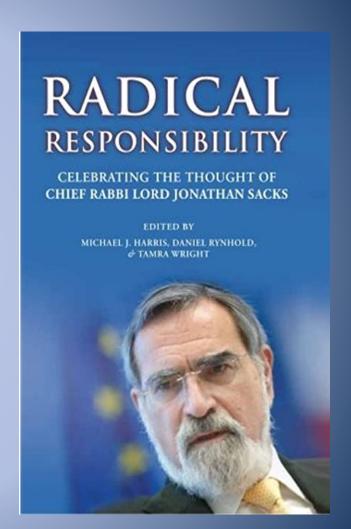
ישל פוצאים מו מודע ובסקטר ולענים דקוקבי ככל לל חלבו? מודע במודע ב

רב ניסים נאון מם" חבא השמש הנותר ביאת

BUILDING GOD'S KINGDOM

"Judaism is not a faith transacted in the privacy of the believer's soul. It is a social faith. It is about networks of relationship. It is about families, communities, and ultimately a nation, in which each of us, great and small, has a role to play."

"Read Torah and you will immediately note that it is not a formula for the salvation of the soul or the acquisition of inner peace. It is about [social] welfare and the treatment of employees,...justice and the impartial application of the law, charity and the alleviation of poverty. It is about the construction of a society."

TORAH: A REVOLUTIONARY STORY

Redemption: liberation of enslaved immigrants from the oppressive powers of the state. "In your steadfast love you led forth this people whom you redeemed" (Ex. 15:13)

The Egyptian Empire

Ancient Egyptian History was divided into three periods:

Time line

Old Kingdom | Middle Kingdom | New Kingdom

2.700 BC

2.200 BC

1.500 BC

1.075 BC

AD 1

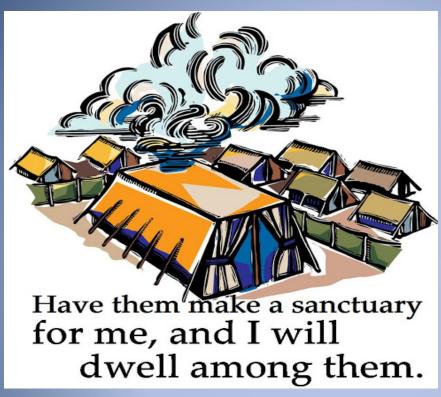
GOD'S FAITH IN US

To ah teaches "the daring idea that more than we have faith in God, has faith in us." Rabbi Jonathan Sacks

- Created in God's image (Gen. 1:26-28)
- Given dominion over creation
- Given creative work to do (Gen. 2:15)
- Made covenant partners with God to bring blessing to the world (Gen. 12:2-3; 18:18; 22:18)

It is not on you to complete the work; neither are you free ולא אתה בן חורין to desist from it. להבטל ממנה: [RABBI TARFON PIRKEI AVOT 2:21] Elica schut Harrott

Doing Something for God

"We are changed not by what we receive but by what we do."

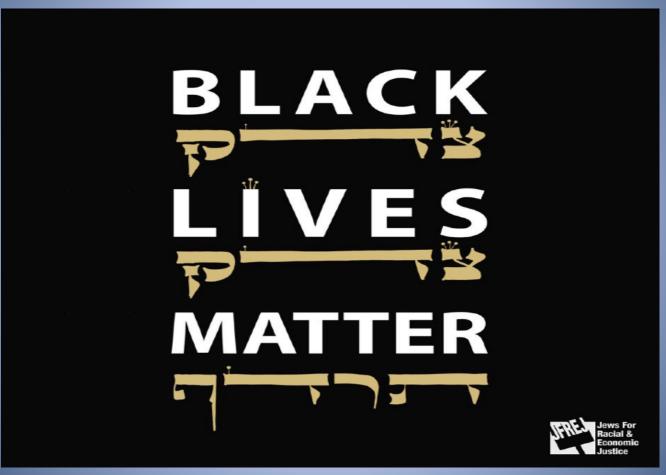
(Ex. 25:8)

"What transformed the Israelites was not what God did for them but what they did for God."

Rabbi Sacks

THE WAY OF THE LORD:

practicing a righteous, compassionate justice (Gen. 18:19)

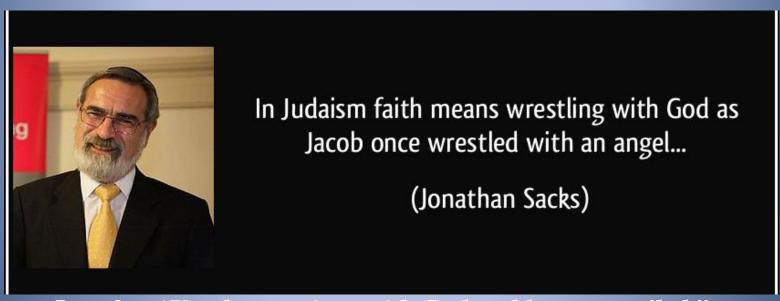

"Justice, justice shall you pursue, so that you may live" (Deut. 16:20)

Faith as protest

"Shall the judge of all the earth not do justice?" (Gen. 18:25)

"Abraham was the first person in recorded history to protest the injustice of the world in the name of God, rather than accept it in the name of God."

Israel: "You have striven with God and have prevailed."

(Gen. 32:28)

Replacing Sacrifices

Rav Shmuel bar Unya said: "Torah study is greater than sacrificing the daily offerings." (Megillah 3b)

Loving actions

Avot d'Rabbi Natan 4:21

Rabbi Yohanan ben Zakkai was once leaving Jerusalem. Rabbi Joshua was walking behind him and saw the Temple in ruins.

Rabbi Joshua said, "Woe unto us for the destruction of the Temple, the place of atonement for the sins of Israel!"

Yohanan replied, "My son, do not worry – we have another form of atonement like it. What is it? Acts of lovingkindness. As it is written: For I desire acts of lovingkindness and not sacrifice. [Hosea 6:6]"

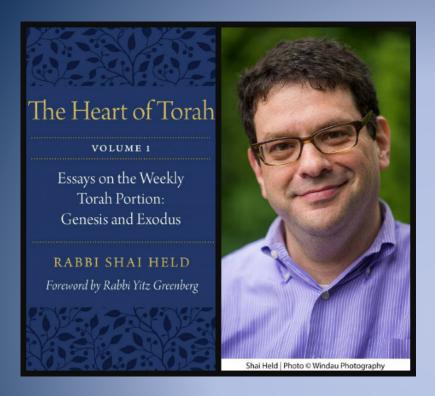
"Prayer is greater than sacrifices" R. Elazar

"I will praise the name of God with a song; I will magnify him with thanksgiving. This will please the Lord more than an ox or a bull" (Psalm 69:30)

"We will render the calves of our lips" (Hosea 14:2 KJV)

Repentance

"The sacrifice acceptable to God is a broken spirit, a broken and contrite heart" (Psalm 51:17)

We can and we must improve ourselves, but we cannot perfect ourselves. We can and we must improve the world, but we cannot perfect it. That is part of what it means to wait for the Messiah rather than pretend that we *are* the Messiah. Yet the door to repentance is always open, and when we fail, God encourages us to get up and keep going.

In creation, God appoints humans as viceregents, co-rulers responsible for the creation in ways that enable it to flourish and thrive. Human freedom brings responsibility as well, not only for ourselves but also for others. Torah places great weight on human responsibility but harbors no illusions about human nature.

According to Jewish theology, God believes in our ability to renew ourselves and to make real and deep contributions to realizing a more just, decent, and compassionate world. Participating in that grand effort is part of what it means to be human. But we are also asked to live with our eyes open, in full view of just how complicated both we and the world are, and thus of how hard and elusive moral progress really is.